

Överklagande ingett den 2 september 2019 av Klaus Nonnemacher av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 20 juni 2019 i mål T-390/18, Klaus Nonnemacher mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

(Mål C-660/19 P)

(2020/C 10/30)

Rättegångsspråk: tyska

Europeiska unionens domstol (prövningstillståndsavdelningen) har den 19 november 2019 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att klaganden ska bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 12 september 2019 av Retail Royalty Co. av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 12 juli 2019 i mål T-54/18, Fashion Energy mot EUIPO – Retail Royalty

(Mål C-678/19 P)

(2020/C 10/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Retail Royalty Co. (ombud: M. Dick, Solicitor, och J. Bogatz, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Fashion Energy Srl, Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 20 november 2019 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att Retail Royalty Co. ska bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta (Spanien) den 4 oktober 2019 – LL och MK mot Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Mål C-732/19)

(2020/C 10/32)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta

Parter i det nationella målet

Klagande: LL och MK

Motpart: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Tolkningsfrågor

- 1) Är det förenligt med unionsrätten, och särskilt artiklarna 6.1 och 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG⁽¹⁾ av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, med beaktande av syftet att skydda konsumenter och användare och den praxis från unionsdomstolarna som utvecklar detta skydd, att Tribunal Supremo i sina domar nr 44 till 49 av den 23 januari 2019, med avseende på ett oskäligt villkor i ett avtal om hypotekslån som ingåtts med en konsument som inte varit föremål för förhandling, enligt vilket alla kostnader i samband med upprättandet av ett hypotekslån ska betalas av låntagaren, som ett otvetydigt kriterium fastställer att de olika belopp som det oskäliga och ogiltigförklarade villkoret omfattar ska fördelas mellan den bank som beviljat lånet och konsumenten i egenskap av låntagare, i syfte att begränsa återbetalningen av de belopp som på felaktiga grunder har betalats enligt nationell lagstiftning?

Är det förenligt med unionsrätten, och särskilt artiklarna 6.1 och 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG, av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, med beaktande av syftet att skydda konsumenter och användare och den praxis från unionsdomstolarna som utvecklar detta skydd, att Tribunal Supremo gör en kompletterande tolkning av ett villkor som är ogiltigt på grund av att det är oskäligt, när upphävandet av detta villkor och dess verkningar inte påverkar hypotekslånets bestånd?

- 2) Dessutom önskas svar på följande fråga, som ställs mot bakgrund av artikel 394 i Ley de Enjuiciamiento Civil (civilprocesslagen) som fastställer att den förlorande parten ska betala den vinnande partens rättegångskostnader: När ett oskäligt villkor om kostnader ogiltigförklaras men följderna av denna ogiltigförklaring begränsar sig till att nämnda kostnader fördelas mellan parterna, kan det då anses strida mot unionsrättens effektivitetsprincip och principen om att ogiltiga villkor inte är bindande att talan anses endast delvis vinna bifall i domen, och kan detta förstås så, att det har en omvänd avskräckande effekt som lämnar konsumenters och användares legitima intressen oskyddade?

⁽¹⁾ EGT L 95, 1993, s 29.

Talan väckt den 17 oktober 2019 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-767/19)

(2020/C 10/33)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: O. Beynet, Y. G. Marinova)

Svarande: Konungariket Belgien